

Végvári dal (2)

Ahogy pipacsszirmok vörös
körmei közt a szél – magunkat
úgy ámítjuk: széttépetünk, de
köröttünk zászlók lobognak.

Széttépetünk? Vagy csak bemocskol
minket – kötést a seb – e század,
s határaink elgennyedő
ínyéből kifordulnak a várak.

S mint átvérzett kötést, leszaggat
magáról bennünket az ország,
nem ismertük az igazat, csak azt
tudtuk, hogy a hófehér gyolcs is hazugság.

Ahogy pipacsszirmok vörös
körmei közt a szél – magunkat
úgy biztatjuk: nem mi hajladozunk,
köröttünk zászlók lobognak.

K. n. / 1975 / WM KGY 2015.83.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)